A°. 1880 No. 9.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarby afgekondigd wordt de Wet van den 25sten July 1871 (Staatsblad No. 91) houdende regeling van de bevoegdheid der Consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlyke akten, en van de consulaire regtsmagt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WET *van den 25sten July 1871, (Staatsblad No. 91). houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlyke akten, en van de consulaire regtsmagt.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wy in overweging genomen hebben, dat het noodzakelyk is de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlyke akten, en de consulaire regtsmagt by eene wet te regelen;

Zoo is het dat Wy, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelyk Wy goedvinden en verstaan by deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Aan de consulaire ambtenaren, door Ons by algemeenen maatregel, den Raad van State gehoord, aan te wyzen, en binnen het daarby te bepalen ressort, wordt toegekend:

a. de bevoegdheid tot het opmaken van akten van den burgerlyken stand:

b. de bevoegheid tot opmaken van andere burgerlyke akten;

c. de uitoefening van regtsmagt; een en ander volgens de regelen by deze wet te stellen.

Artikel 2.

Onder consulaire ambtenaren verstaat deze wet de consuls-generaal, de consuls, de vice-consuls en de consulaire agenten.

Artikel 3.

By afwezigheid of verhindering van den, ingevolge art. 1 aangewezen consulairen ambtenaar, wordt deze vervangen door den ter plaatse zyner vestiging aanwezigen consulairen ambtenaar van minderen rang, en by ontstentenis van zoodanigen ambtenaar, door den persoon, die tot het waarnemen zyner betrekking aangewezen is.

Artikel 4.

De ingevolge art. 1 aangewezen consulaire ambtenaar kan, in het belang der dienst, eenen kanselier of eenen tolk benoemen, aan wien hy tevens de functien van griffier of deurwaarder kan opdragen, of, by voorkomende omstandigheden, een persoon tydelyk met de betrekking van kanselier, tolk, griffier of deurwaarder belasten.

Artikel 5.

De personen, krachtens het voorgaande artikel aangewezen of benoemd, leggen, alvorens hunne betrekking te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar, den volgenden eed (belofte) af:

"Ik zweer (beloof) getrouwheid aan den Koning, gehoorzaamheid "aan de Grondwet en aan de Nederlandsche wetten, alsmede dat ik "myne betrekking getrouw zal waarnemen."

Vreemdelingen zynde, zweren (beloven) zy, dat zy hunne betrekking getrouw en overeenkomstig de Nederlandsche wetten zullen waarnemen.

De eed kan door vreemdelingen ook in eene vreemde taal worden afgelegd.

Artikel 6.

Onverminderd de byzondere regtsmagt, overeenkomstig het derde hoofdstuk dezer wet uitgeoefend door de, ingevolge art. 1 *c*, aangewezen ambtenaren, doen de hoogste consulaire ambtenaren, ter plaatse aanwezig, en by ontstentenis van dezen, zy, die hen vervangen, in het hoogste ressort uitspraak; doch alleen ingevolge vrywillige opdragt van alle in de zaak betrokken partyen:

1°. in geschillen tusschen Nederlanders, die zich binnen hun ressort bevinden, mits deze bevoegd zyn tot het aangaan van dading of compromis en het onderwerp van het geschil daarvoor vatbaar is;

2°. in geschillen, betreffende de gagie of in het algemeen de nakoming van verbindtenissen tusschen den schipper en de leden der bemanning of de passagiers van Nederlandsche koopvaardyschepen.

Artikel 7.

De grossen van uitspraken en van akten, krachtens deze wet gedaan of verleden, voeren aan het hoofd de woorden: "In naam des Konings".

Deze grossen, mits in behoorlyken vorm opgemaakt en van de vereischte legalisatie voorzien, zyn uitvoerbaar in het Koningryk en in zyne kolonien en bezittingen in andere werelddeelen.

Artikel 8.

Voor alle vonnissen, beschikkingen en akten, uit kracht van deze wet door de consulaire ambtenaren of hunne kanseliers opgemaakt of verleden, is het gebruik van elke levende taal geoorloofd, mits de gebezigde taal verstaan worde door partyen en door allen, die by het opmaken of verlyden der akten verschynen; of wel de inhoud vertolkt worde aan hen, die de gebezigde taal niet verstaan, door eenen, volgens art. 68 dezer wet, beëedigden tolk.

Artikel. 9.

Voor de toepassing dezer wet worden met Nederlanders gelyk gesteld zy, die, overeenkomstig de Staatsverdragen of het gebruik, onder de bescherming staan van een Nederlandsch gezantschap of van Nederlandsche consulaten.

Artikel 10.

De, ingevolge art. 1 *c* aangewezen consulaire ambtenaren kunnen, binnen de grenzen van hun ressort en onder goedkeuring van het hoofd van het Nederlandsche gezantschap, zoo er een is, zoodanige politiereglementen vaststellen als waartoe zy, krachtens de Staats-Verdragen of het gebruik, bevoegd zyn.

Deze zyn niet verbindbaar voor dat zy, door aanplakking aan het consulaatsgebouw, zyn afgekondigd en in druk verkrygbaar zyn gesteld.

Zy worden onmiddellyk na hunne afkondiging in afschrift medegedeeld aan Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken en daarna bekend gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant.*

Artikel 11.

De overtreding dezer reglementen wordt gestraft met gevangenisstraf van hoogstens drie dagen en geldboete van hoogstens dertig gulden, gezamenlyk of afzonderlyk.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlyke akten.

Artikel 12.

De consulaire ambtenaren, door Ons aangewezen ingevolge art. 1*a* dezer wet, zyn, binnen hun ressort, ten behoeve van de aldaar aanwezige Nederlanders, bevoegd tot alle verrigtingen, aan de ambtenaren van den burgerlyken stand by de Nederlandsche wetten opgedragen.

De aldus, overeenkomstig die wetten, door hen opgemaakte akten van den burgerlyken stand hebben gelyke kracht, als waren zy in het Koningryk opgemaakt.

Artikel 13.

De afkondiging, welke van huwelyken, door Nederlanders in een vreemd land aangegaan, volgens art. 138 Burgerlyk Wetboek, binnen het Koningryk moeten plaats hebben, zyn ten aanzien van huwelyken, ten overstaan van een' consulairen ambtenaar gesloten, niet verpligtend, wanneer de echtgenooten geene woonplaats hebben, noch gedurende de laatste zes maanden gehad hebben binnen het Ryk.

Artikel 139 Burgerlyk Wetboek is ten deze toepasselyk.

Artikel 14.

De door de consulaire ambtenaren opgemaakte akten van den burgerlyken stand worden in een of meer registers ingeschreven.

Deze registers worden gehouden op de wyze by het Burgerlyk Wetboek voorgeschreven; zy worden gewaarmerkt door de Nederlandsche gezanten of consulaire ambtenaren, welke Wy daartoe voor ieder consulaat aanwyzen.

Een der dubbelen wordt bewaard in de archieven van het consulaat; het andere aan Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken opgezonden.

Artikel 15.

Afschriften der akten van geboorte, van overlyden en van huwelyksvoltrekking worden door den Minister van Buitenlandsche Zaken verzonden aan de ambtenaren van den Burgerlyken stand der gemeenten, waar de ouders van hen, wier geboorte is aangegeven, woonplaats hebben, of de overledenen woonplaats hadden, waar de huwelyksafkondigingen hebben plaats gehad, of, zoo dit in meer dan ééne gemeente is geschied, waar de bruidegom tydens of binnen zes maanden vóór die afkondigingen gevestigd was.

Artikel 16.

De afschriften der akten, waarop het vorig artikel niet kan worden toegepast, worden verzonden aan den officier van justitie by de arrondissements-regtbank te Amsterdam en ter griffie van die regtbank bewaard.

Artikel 17.

De consulaire ambtenaren, door Ons aangewezen ingevolge art. 1*b* dezer wet, zyn binnen hun ressort, ten behoeve van de aldaar aanwezige Nederlanders, bevoegd tot alle verrigtingen, den notaris by de Nederlandsche wetten opgedragen.

De door hen of te hunnen overstaan, overeenkomstig die wetten, verleden akten hebben gelyke kracht, als waren zy in het Koningryk verleden.

De tarieven, voor de notarissen in Nederland van kracht, gelden ook voor de consulaire ambtenaren.

Nadere bepalingen dienaangaande kunnen door Ons, den Raad van State gehoord, worden vastgesteld.

Artikel 18.

De olographische en geheime testamenten door Nederlanders binnen het ressort van een der in het vorig artikel vermelde ambtenaren opgemaakt, overeenkomstig de voorschriften van het Nederlandsche

regt, zyn geldig, na by dien ambtenaar in bewaring te zyn gesteld, mede met inachtneming van hetgeen dienaangaande in het Nederlandsche regt is bepaald.

Artikel 19.

Alle akten, opgemaakt ten overstaan der consulaire ambtenaren, zyn geldig, ook wanneer de formaliteiten, by de Nederlandsche wetten voorgeschreven, daarby niet zyn in achtgenomen, mits de redenen vermeldende, waarom het verzuim der voorgeschreven formaliteiten onvermydelyk was.

DERDE HOOFDSTUK.

Consulaire regtsmagt.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

Artikel 20.

De consulaire regtsmagt wordt volgens deze wet uitgeoefend door den consulairen ambtenaar alléén of door de consulaire regtbank.

Zoowel de consulaire ambtenaar als de consulaire regtbank wordt in de uitoefening der regtsmagt bygestaan door een griffier.

Artikel 21.

Burgerlyke geschillen, aan de kennisneming der consulaire regters onderworpen, worden beslist volgens het Nederlandsch burgerlyk regt. In handelszaken komen ook behoorlyk bewezen handelsgebruiken, binnen het ressort van het consulaat of ter plaatse der handeling van kracht, in aanmerking.

Artikel 22.

Op misdryven, door Nederlanders gepleegd binnen het ressort der volgens art. 1 *c* aangewezen consulaten, is het Nederlandsche strafregt van toepassing, voor zoo verre daarvan in deze wet niet is afgeweken.

Artikel 23.

Wanneer tegen die misdryven eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd, behoort de kennisneming daarvan aan het provinciaal geregtshof in Noordholland of aan den raad van justitie te Batavia, naar mate zy zyn gepleegd in landen, gelegen aan deze of aan gene zyde van de Kaap de Goede Hoop en van Kaap Hoorn.

Artikel 24.

De consulaire ambtenaren kunnen de door de consulaire regtbanken tot meer dan zes maanden gevangenisstraf veroordeelde Nederlanders opzenden naar Nederland of naar Nederlandsch Indie, volgens de onderscheiding by art. 23 gemaakt ten einde deze veroordeelden door de tusschenkomst van den officier van justitie by de arrondissements-regtbank te Amsterdam of by den raad van justitie te Batavia aldaar hunne straf ondergaan.

De kosten van deze opzending, alsmede van die van beklaagden, welke in Nederland of in Nederlandsch Indie teregt moeten staan, zyn begrepen onder de geregtskosten, die by veroordeeling ten hunnen laste worden gebragt.

Artikel 25.

Schippers van Nederlandsche schepen, op weg naar Nederland of Nederlandsch Indie, die, zonder geldige reden, weigeren te voldoen aan de vordering der consulaire ambtenaren om beklaagden of veroordeelden, benevens de stukken van overtuiging of tot de zaak betrekkelyk, tegen behoorlyke vergoeding aan boord te nemen, worden na afloop der reis gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en geldboete van vyf en twintig tot twee honderd vyftig gulden, gezamenlyk of afzonderlyk.

Zy kunnen in geen geval genoodzaakt worden meer veroordeelden of beklaagden in te schepen dan ten bedrage van één vyfde der bemanning.

Artikel 26.

In de gevallen, waarin door den consulairen regter gevangenisstraf wordt opgelegd van niet meer dan zes maanden, staat het hem vry te bepalen, dat deze binnen een by het vonnis te stellen termyn zal kunnen worden vervangen door eene geldboete van niet minder dan één en niet meer dan vyf gulden voor elken dag gevangenisstraf.

Deze boete wordt uitgesproken onverminderd de geldboete, by de Nederlandsche strafwetten op het gepleegde misdryf gesteld.

Artikel 27.

De geldboete en geregtskosten in strafzaken, by de consulaire vonnissen ten laste der veroordeelden gebragt, worden verhaald op de goederen van dezen en zelfs by lyfsdwang.

Artikel 28.

De tarieven voor de geregtskosten, zoo in burgerlyke als in strafzaken worden, zooveel mogelyk in overeenstemming met de in Nederland geldende, door Ons, den Raad van State gehoord vastgesteld.

Artikel 29.

De consulaire ambtenaar handhaaft, als eenig of als voorzittend regter, de orde by de teregtzittingen.

De Nederlanders hebben vryen toegang tot deze, behalve in gevallen waarin, volgens de Nederlandsche wetgeving, de zaak met gesloten deuren kan worden behandeld.

Artikel 30.

Van alle vonnissen en arresten, krachtens deze wet in het hoogste ressort gewezen, met uitzondering van de vonnissen der consulaire ambtenaren en van de vonnissen in strafzaken der consulaire regtbanken, is voorziening in cassatie toegelaten op de wyze en in de gevallen by de Nederlandsche wetgeving of met inachtneming van de onderscheiding der artt. 23 en 46, by de Nederlandsch-Indische wetgeving vastgesteld.

Over de vonnissen, door den raad van justitie te Batavia, uit kracht dezer wet, in strafzaken in eersten aanleg of in hooger beroep gewezen, oordeelt het Hoog Geregtshof van Nederlandsch-Indie in revisie.

Artikel 31.

De bepalingen der vierde en vyfde afdeeling van dit hoofdstuk, betrekkelyk de regtspleging voor de consulaire regters, zoo in burgerlyke als in strafzaken, worden voor zooveel noodig aangevuld door de voorschriften der Nederlandsche wetboeken van Burgerlyke Regtsvordering en van Strafvordering.

Artikel 32.

Veranderingen in het Nederlandsche regt, geldende binnen het ressort der Nederlandsche consulaten, zyn verbindend in de landen gelegen aan deze zyde van de Kaap de Goede Hoop en van Kaap Hoorn, binnen drie maanden, en in de landen gelegen aan gene zyde van die kapen, na verloop van zes maanden na hare inwerkingtreding in Nederland.

TWEEDE AFDEELING.

Regterlyke bevoegdheid van den consulairen ambtenaar.

Artikel 33.

De consulaire ambtenaar neemt kennis, alleen en zonder hooger beroep, van alle vorderingen tegen Nederlanders in zyn ressort wonende of verblyvende, wanneer de vordering niet meer dan vyf en zeventig gulden beloopt.

Artikel 34.

Hy neemt kennis, alléén en zonder hooger beroep, van alle misdryven, door Nederlanders binnen zyn ressort gepleegd, op welke geen zwaardere straf gesteld is dan gevangenisstraf van zeven dagen en geldboete van vyf en zeventig gulden, te zamen of afzonderlyk, met of zonder verbeurdverklaring van byzondere voorwerpen.

Over de burgerlyke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits vyf en zeventig gulden niet te boven gaande, alsmede over elken anderen eisch tot betering, ingesteld door de beleedigde party, die zich in het geding over de strafzaak gevoegd heeft, doen de consulaire ambtenaren gelyktydig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 35.

Alle buitengeregtelyke handelingen, naar de Nederlandsche wetten in burgerlyke zaken aan de kantonregters en presidenten der arrondissements-regtbanken opgedragen, worden, overeenkomstig die wetten, door de consulaire ambtenaren verrigt.

DERDE AFDEELING.

Zamenstelling en bevoegdheid der consulaire regtbanken. Voorziening tegen hare uitspraken.

Artikel 36.

De consulaire regtbank is zamengesteld uit den consulairen ambtenaar, als voorzitter, en twee byzitters.

Artikel 37.

Drie of, zoo mogelyk, vier byzitters worden telkens voor den tyd van een jaar benoemd door het hoofd van het Nederlandsche gezantschap en, by ontstentenis, door den consulairen ambtenaar.

Wanneer deze door gewigtige redenen belet wordt deel uit te maken van de consulaire regtbank, wordt hy vervangen door een der byzitters, door hem daartoe aan te wyzen.

Artikel 38.

De byzitters moeten binnen het ressort van het consulaat of het gezantschap woonachtig zyn en den ouderdom van drie en twintig jaren hebben bereikt.

By voorkeur worden zy uit Nederlanders gekozen.

Artikel 39.

Van de benoeming der byzitters wordt door den gezant of door den consulairen ambtenaar onmiddelyk kennis gegeven aan Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken.

Artikel 40.

De byzitters leggen, alvorens hunne bediening te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar den eed (de belofte) af, dat zy den hun toevertrouwden last getrouw en evereenkomstig de Nederlansche wet zullen vervullen, en zullen handelen zoo als een braaf en eerlyk regterlyk ambtenaar betaamt.

Van deze eedsaflegging wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat blyft berusten in de registers der akten van de kanselary.

Artikel 41.

Bevindt de consulaire ambtenaar zich in de volstrekte onmogelykheid, de consulaire regtbank te doen zitting nemen, dan neemt hy de functien van die regtbank alleen waar.

In dit geval moeten in iedere uitspraak de redenen worden vermeld, die het zitting nemen der consulaire regtbank hebben verhinderd.

Zoodanige uitspraak is aan beroep in cassatie of hooger beroep onderworpen, even als ware zy door de consulaire regtbank gewezen.

Artikel 42.

De consulaire regtbank neemt kennis van alle vorderingen tegen Nederlanders binnen haar ressort wonende of verblyvende, behalve over die in art. 33 vermeld.

Zy doet uitspraak in het hoogste ressort, wanneer het onderwerp der vordering de som van zes honderd gulden niet te boven gaat.

Artikel 43.

Zy neemt in eersten aanleg kennis van alle misdryven door Nederlanders binnen haar ressort gepleegd, behalve van die, vermeld in art. 34, en van die, waarop eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is gesteld.

Over de burgerlyke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits zes honderd gulden niet te boven gaande, alsmede over elken anderen eisch tot betering, ingesteld door de beleedigde party, die zich in de strafzaak gevoegd heeft, doet de consulaire regtbank gelyktydig met de strafzaak uitspraak.

Zy doet uitspraak in het hoogste ressort, wanneer op het misdryf geene zwaardere straf gesteld is dan gevangenis van zeven dagen en geldboete van twee honderd gulden, met of zonder verbeurdverklaring van byzondere voorwerpen.

Artikel 44.

De consulaire regtbanken zyn bevoegd tot het verrigten, overeenkomstig de Nederlandsche wetten, van alle handelingen volgens die wetten aan de arrondissements-regtbanken opgedragen in zake van voogdy, handligting, curatele, afwezigheid, huwelyk, erfenis of burgerlyken stand.

Artikel 45.

In zake van faillissement, surséance van betaling, boedelafstand of kennelyk onvermogen van Nederlanders zyn de consulaire regtbanken bevoegd tot het verrigten van alle handelingen, by de Nederlandsche wetten aan de arrondissements-regtbanken opgedragen.

De tusschenkomst van het openbaar ministerie, waar die by de handelingen in dit en de andere artikelen dezer wet bedoeld door de Nederlandsche wetten vereischt wordt, vervalt.

Artikel 46.

De uitspraken der consulaire regtbanken, in strafzaken in het eerste ressort gewezen, zyn onderworpen aan hooger beroep wanneer zy gewezen zyn in landen gelegen aan deze zyde van de Kaap de Goede Hoop en van Kaap Hoorn, by het provinciaal geregtshof in Noordholland, en wanneer zy gewezen zyn in landen aan gene zyde van die kapen gelegen, by den raad van justitie te Batavia.

Artikel 47.

Het vorig artikel geldt mede voor de burgerlyke uitspraken in het eerste ressort gewezen, behalve voor die der consulaire regtbanken, gevestigd binnen het ressort van Ons gezantschap in Turkye.

Het hooger beroep van die uitspraken wordt aangebragt by een hof van appel te Konstantinopel, zamengesteld uit Onzen gezant aldaar en twee byzitters, en bygestaan door eenen griffier.

Voor de benoeming der byzitters en voor de beëediging van dezen en van den griffier gelden de artt. 37 tot 40.

VIERDE AFDEELING.

Regtsgeding in burgerlyke zaken.

Artikel 48.

Elke regtsingang voor de consulaire ambtenaren of regtbanken vangt aan met een verzoekschrift door den belanghebbende in persoon of door diens gemagtigde in te dienen.

Dit verzoekschrift houdt in den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats des eischers, den naam en de woonplaats van den verweerder, voor zoover deze bekend zyn, het onderwerp van den eisch en eene summiere opgave der middelen.

Het verzoekschrift kan worden vervangen door eene mondelinge verklaring, houdende dezelfde opgaven als boven, gedaan ter kanselary van het consulaat.

Van die verklaring wordt door den griffier proces-verbaal opgemaakt, en afschrift daarvan afgegeven aan den belanghebbende of aan diens gemagtigde.

Artikel 49.

De consulaire ambtenaar beveelt, naar aanleiding van het verzoekschrift of van het proces-verbaal, by het vorig artikel bedoeld, de verschyning van partyen, met bepaling van plaats, dag en uur, naar gelang der omstandigheden, voor zich of voor de consulaire regtbank.

Tusschen de verschyning en de beteekening van het daartoe strekkend bevel moeten in den regel minstens twee vrye dagen verloopen.

De consulaire ambtenaar kan echter, in spoed vereischende gevallen, partyen gelasten te verschynen op korteren termyn en zelfs één uur na de uitvaardiging van het bevel.

Artikel 50.

Het bevel tot verschyning mag door den consulairen ambtenaar niet worden geweigerd, ook al acht hy de vordering ongegrond of zich zelven of de consulaire regtbank onbevoegd om daarvan kennis te nemen.

Artikel 51.

Het verzoekschrift of het proces-verbaal en het bevel van verschyning worden, met de stukken tot staving van den eisch, beteekend door den persoon, belast met de functien van deurwaarder.

Indien de stukken tot staving van den eisch te talryk of te uitgebreid zyn om te worden verplaatst, of in het algemeen by dagvaarding op korteren dan den gewonen termyn, worden zy nedergelegd ter kanselary van het consulaat, waar de verweerder er inzage van kan nemen.

Artikel 52.

De beteekening van het bevel van verschyning en van de verdere in het vorig artikel vermelde stukken geldt voor dagvaarding.

Zy geschiedt aan den persoon of aan de woonplaats van den gedaagde, met achterlating van een afschrift van het exploit.

Wanneer de gedaagde geen bekende woonplaats heeft binnen het ressort van het consulaat, geschiedt de beteekening ter plaatse van zyn werkelyk verblyf.

Wanneer geen zyner huisgenooten aan zyne woon- of verblyfplaats gevonden wordt, geschiedt de beteekening door aanplakking aan de hoofddeur der kanselary van het consulaat, alsmede aan die van zyne woon- of verblyfplaats.

Het exploit en het afschrift vermelden den persoon, aan wien het afschrift is ter hand gesteld, of de aanplakking, zoo die heeft plaats gehad.

Het exploit en het afschrift worden onderteekend door den persoon met de functien van deurwaarder belast, alles op straffe van nietigheid.

Artikel 53.

Ten aanzien van schepelingen of passagiers, die binnen het ressort van het consulaat geen andere woon- of verblyfplaats hebben dan het schip, geschiedt de dagvaarding aan boord, op de wyze by het voorgaand artikel bepaald.

Artikel 54.

Ten dage, plaatse en ure by de dagvaarding bepaald, verschynen partyen, in persoon of by gemagtigde, voor den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank.

Zy kunnen echter, in geval van behoorlyk gestaafde verhindering om voor den regter te verschynen, volstaan met het doen overleggen van onderteekende dingtalen, houdende de middelen van den eisch of der verdediging, en vergezeld van de stukken tot staving daarvan.

De volmagten en dingtalen worden overgelegd ter kanselary van het consulaat.

Artikel 55.

De consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank kan in elken stand van het geding de persoonlyke verschyning van partyen gelasten, hetzy om te beproeven eene vereeniging tot stand te brengen, hetzy om andere redenen.

Indien eene minnelyke schikking tot stand komt, wordt daarvan proces- verbaal opgemaakt, dat, door partyen onderteekend, in executorialen vorm uitgegeven wordt.

Artikel 56.

De consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank doet, zoo de zaak daarvoor vatbaar is, uitspraak in dezelfde teregtzitting, waarin zy is behandeld.

Artikel 57.

In geval van veroordeeling by verstek kan de verweerder in verzet komen.

Het verzet moet worden ingesteld, op de wyze voorgeschreven by art. 48, binnen drie weken na beteekening van het vonnis of na gedaan bevel aan den veroordeelde in persoon.

Wanneer de beteekening of het bevel niet aan hem in persoon is geschied, is het verzet ontvankelyk zoolang het vonnis niet is ten uitvoer gelegd.

Op het verzet wordt zoo spoedig mogelyk uitspraak gedaan, met inachtneming van de artt. 54 en 55.

De kosten van het by verstek gewezen vonnis en alle verdere kosten, die door het niet-verschynen van den verweerder zyn veroorzaakt, komen in elk geval te zynen laste, tenzy het verstek is verleend op eene dagvaarding, die nietig wordt verklaard.

Artikel 58.

Wanneer het hooren van eene der partyen, die door een wettig beletsel verhinderd wordt te verschynen, noodig wordt geoordeeld, begeeft de consulaire ambtenaar of de persoon die, als daartoe de noodige geschiktheid bezittende, door den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank zal zyn aangewezen, zich naar de woning der verhinderde party.

Is de aangewezen persoon geen lid van de consulaire regtbank of geen ambtenaar van het consulaat, dan wordt door hem schriftelyk'

in het na te melden proces-verbaal, afgelegd de eed (belofte), dat hy de hem opgedragen werkzaamheden getrouw en behoorlyk zal waarnemen.

De consulaire ambtenaar of de persoon, aangewezen om hem ten deze te vervangen, wordt bygestaan door den griffier.

Deze maakt van het verhoor een proces-verbaal op, dat door hem, benevens door den consulairen ambtenaar of zyn plaatsvervanger, en door de party wordt onderteekend. Ingeval deze niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 59.

Indien eene geregtelyke plaatsopneming noodig is, kan de consulaire ambtenaar zich begeven of kan de consulaire regtbank bevelen, dat een of meer harer leden zich begeven op de plaats, waar het onderzoek moet geschieden.

De plaatsopneming kan ook worden opgedragen aan een anderen persoon, op wien alsdan de bepalingen van het vorig artikel van toepassing zyn.

By het vonnis worden de dag en het uur der plaatsopneming bepaald.

Zy geschiedt in tegenwoordigheid van partyen, of nadat deze behoorlyk zyn opgeroepen.

Van de plaatsopneming wordt door den griffier een proces-verbaal opgemaakt, waarop het laatste lid van het vorig artikel van toepassing is.

Artikel 60.

Wanneer een onderzoek van deskundigen noodig is, benoemt de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank, ambtshalve of op de vordering van eene der partyen, één of drie deskundigen.

Door dezen wordt tot het bevolen onderzoek overgegaan, in tegenwoordigheid van partyen, of nadat deze behoorlyk zyn opgeroepen. Het hiervan op te maken proces-verbaal wordt ter kanselary van het consulaat nedergelegd.

Alvorens tot het onderzoek over te gaan, leggen de deskundigen den eed (de belofte) af dat zy den hun toevertrouwden last getrouw zullen vervullen.

Artikel 61.

Indien de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank zich door het verslag der deskundigen niet genoegzaam ingelicht acht, kan de ambtenaar of de regtbank ambtshalve een nieuw onderzoek bevelen door een of meer deskundigen, door hem of door de regtbank te benoemen. Dezen kunnen van de vroeger benoemde deskundigen zoodanige inlichtingen vragen als zy noodig oordeelen.

De bepalingen van het voorgaand artikel zyn op hen toepasselyk.

Artikel 62.

Van de processen-verbaal, bedoeld in de voorgaande artikelen, heeft geene beteekening plaats aan partyen. Deze kunnen, op aanvrage, daarvan afschrift bekomen, en schriftelyk hare bedenkingen daartegen doen kennen.

Artikel 63.

Indien partyen het over de daadzaken niet eens zyn en het bewys door getuigen by de wet niet is uitgesloten, beveelt de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank, ambtshalve of op vordering van eene der partyen, dat een getuigenverhoor zal worden gehouden ter teregtzitting op dag en uur, by het bevel te bepalen.

Artikel 64.

De getuigen, Nederlanders zynde, worden wanneer zy ongezind zyn vrywillig te verschynen, uit kracht van het regterlyk bevel gedagvaard.

Indien de tegenparty, by het verleenen van het bevel, niet tegenwoordig is, wordt zy mede gedagvaard.

Artikel 65.

Nederlanders, die, als getuigen gedagvaard, ten dage, uur en plaatse by de dagvaarding bepaald, niet verschynen, of, verschenen zynde, zonder wettige reden weigeren den eed of hunne verklaring af te leggen, kunnen worden veroordeeld tot vergoeding der vergeefs aangewende kosten en tot eene boete van vyf en twintig tot vyftig gulden.

De consulaire ambtenaar kan daarenboven, in de landen waar hy daartoe, krachtens de Staatsverdragen of het gebruik, de magt bezit, den getuige, die weigert te verschynen, daartoe by lyfsdwang noodzaken.

Indien de getuige bewyst, dat hy door wettige redenen verhinderd is geweest te verschynen, ontheft de consulaire ambtenaar of de consulaire regtbank hem, na het afleggen zyner verklaring, van de tegen hem gewezen veroordeeling.

Artikel 66.

Ten aanzien der getuigen, die geen Nederlanders zyn, wendt de consulaire ambtenaar alle middelen aan, die in het land waar hy gevestigd is gebruikelyk zyn, om hen, zooveel mogelyk, door tusschenkomst der plaatselyke overheid te doen verschynen.

Artikel 67.

Alvorens zyne verklaring te doen, legt de getuige den eed (de belofte) af van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

De consulaire ambtenaar vraagt hem af zynen naam, voornamen, ouderdom, beroep en woonplaats of verblyf, alsmede of hy aan een der partyen in den bloede of door aanhuwelyking bestaat, en, zoo ja, in welken graad; en of hy loon- of huisbediende is van eene van deze.

Het proces-verbaal vermeldt de vragen aan den getuige gedaan en de antwoorden door hem gegeven.

Artikel 68.

In de gevallen, waarin de bystand van een tolk wordt vereischt, legt deze, alvorens zyne functien te aanvaarden, in handen van den consulairen ambtenaar den eed (de belofte) af, dat hy die functien getrouw zal waarnemen.

Artikel 69.

Onmiddellyk na beteekening van het vonnis en na gedaan bevel, op de wyze voorgeschreven by de artt. 51, 52 en 53, kan tot de tenuitvoerlegging worden overgegaan door alle middelen gebruikelyk in het land waar het is gewezen.

Niettemin kan geen tenuitvoerlegging plaats hebben door middel van lyfsdwang dan in de gevallen, waarin deze, met inachtneming van het volgend artikel, is bevolen.

Artikel 70.

De tenuitvoerlegging der vonnissen by lyfsdwang wordt gelast in al de gevallen, waarin lyfsdwang by de Nederlandsche wetten wordt toegelaten.

Artikel 71.

Van eindvonnissen, gewezen in zake van wisselbrieven, orderbriefjes, vastgestelde rekeningen-courant of andere schriftelyke verbindtenissen, aangegaan hetzy by authentieke, hetzy by erkende onderhandsche akte, wordt de voorloopige uitvoerbaarheid, niettegenstaande verzet, hooger beroep of voorziening in cassatie, met of zonder voorafgaande zekerheidstelling, bevolen.

Artikel 72.

In geschillen over mondelinge of niet-erkende schriftelyke verbindtenissen en niet-gesloten rekeningen-courant kan de voorloopige uitvoerbaarheid, niettegenstaande verzet, hooger beroep of voorziening in cassatie, worden bevolen, behoudens voorafgaande zekerheidstelling.

Artikel 73.

De zekerheidstelling geschiedt door consignatie ter kanselary van het consulaat of door middel van borgtogt.

Artikel 74.

De party, die, in de gevallen voorzien by de artt. 71 en 72, een vonnis verlangt ten uitvoer te leggen, binnen den termyn van art. 76 dezer wet, of waartegen de wederparty verzet heeft gedaan of in hooger beroep of cassatie is gekomen, doet aan den consulairen ambtenaar een verzoekschrift toekomen of legt ter kanselary van het consulaat eene verklaring af, aanwyzende waarin de zekerheid zal bestaan.

De consulaire ambtenaar gelast partyen voor zich te verschynen ter plaatse, dag en ure door hem te bepalen, ten einde de aangeboden zekerheid, zoo deze voldoende wordt bevonden, van waarde te verklaren.

Het verzoekschrift of proces-verbaal van verklaring en het dien ten gevolge verleend bevel van verschyning worden aan den verweerder beteekend op de wyze voorgeschreven by de artt. 51 en 52.

Artikel 75.

Tegen vonnissen, die geen eindvonnissen zyn, is het hooger beroep slechts gelyktydig met dat van het eindvonnis toegelaten.

Zy, die by verstek veroordeeld zyn, kunnen tegen die veroordeeling niet opkomen in hooger beroep.

Artikel 76.

De aanteekening van het hooger beroep van vonnissen van consulaire regtbanken en van de voorziening in cassatie tegen de vonnissen van die regtbanken en van die van het hof van appel te Konstantinopel geschiedt binnen 10 dagen na de beteekening van het vonnis, door de in het ongelyk gestelde party in persoon of door haren gemagtigde, ter kanselary van het consulaat, of van het gezantschap der plaats, waar de uitspraak gewezen is.

Gedurende dien termyn, en tot de beslissing in hooger beroep of in cassatie, wanneer zoodanige voorziening is ingesteld, wordt de tenuitvoerlegging van het vonnis geschorst, onverminderd het bepaalde by de artt. 71 en 72.

Artikel 77.

De in het vorig artikel bedoelde aanteekening moet bevatten de verkiezing van woonplaats: in geval van hooger beroep by het hof van appel te Konstantinopel, te Konstantinopel; in geval van hooger beroep by het provinciaal geregtshof in Noordholland, te Amsterdam; in geval van hooger beroep by den raad van justitie te Batavia, in die stad: in geval van voorziening in cassatie by den Hoogen Raad der Nederlanden, te 's Gravenhage, en in geval van gelyke voorziening by het Hoog Geregtshof van Nederlandsch Indie, te Batavia.

By gebreke daarvan worden de beteekeningen aan den appellant of aan den eischer in cassatie gedaan, hetzy aan Onzen gezant te Konstantinopel, hetzy aan den prokureur-generaal by het provinciaal geregtshof in Noordholland, hetzy aan den officier van justitie by den raad van justitie te Batavia, hetzy aan den prokureur-generaal by den Hoogen Raad, hetzy eindelyk aan den prokureur-generaal by het Hoog Geregtshof in Nederlandsch Indie, zonder verlenging van de termynen naar mate van den afstand.

Artikel 78.

De verweerder in hooger beroep of in cassatie doet aan den eischer aan diens gekozen of door het vorig artikel aangewezen domicilie aanzeggen, waar door hem, verweerder, domicilie is gekozen te Konstantinopel, Amsterdam, Batavia of 's Gravenhage, en zulks binnen ééne maand na de dagteekening der voorziening in geval van hooger beroep by het hof te Konstantinopel, en binnen drie maanden in al de overige gevallen vermeld by het vorig artikel.

By gebreke van zoodanige aanzegging binnen den gestelden termyn, geldt ook voor de beteekeningen aan den verweerder het tweede lid van het vorig artikel.

Artikel 79.

Binnen eene maand na de aanzegging of, by gebreke daarvan, na verloop van de termynen in het vorig artikel vermeld, wordt de voorziening voortgezet, op straffe van verval, door de indiening van een verzoekschrift aan Onzen gezant te Konstantinopel overeenkomstig het bepaalde by art. 48, door eene dagvaarding in hooger beroep voor het hof in Noordholland of den raad van justitie te Batavia, of

in geval van beroep in cassatie, door de nederlegging eener memorie ter griffie van den Hoogen Raad of van het Hoog Geregtshof in Nederlandsch Indie.

Artikel 80.

Het regtsgeding in hooger beroep by het hof van appel te Konstantinopel wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze afdeeling.

Voor de voorzieningen by den Hoogen Raad en by het hof in Noordholland gelden de voorschriften der Nederlandsche, en voor die by het Hoog Geregtshof in Nederlandsch Indie en den raad van justitie te Batavia, die der Nederlandsch-Indische regtsvordering, behoudens het bepaalde by artt. 81 en 82.

Artikel 81.

Wanneer in hooger beroep een getuigenverhoor, eene plaatsopneming, een onderzoek door deskundigen of een verhoor van partyen wordt bevolen, kan dat worden opgedragen aan den plaatselyken regter.

Artikel 82.

Wanneer de Hooge Raad of het Hoog Geregtshof in Nederlandsch Indie, de aangevallen uitspraak vernietigende, geene eindbeslissing kan geven, wordt de zaak ter verdere behandeling en afdoening verwezen naar den regter, die daarvan in eersten aanleg of in hooger beroep heeft kennis genomen.

VYFDE AFDEELING.

Regtsgeding in strafzaken.

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

Artikel 83.

De consulaire ambtenaren zyn, overeenkomstig de voorschriften der twee volgende paragraphen, belast met het inwinnen van voorloopige informatien en met het voeren der instructie, hetzy op klagt of aangifte, hetzy ambtshalve, van alle misdryven, door Nederlanders binnen hun ressort gepleegd.

Artikel 84.

Zonder klagte van den beleedigde geschiedt geene opsporing ter zake van overspel, laster, hoon of andere schriftelyke of mondelinge beleediging, tenzy de laster, hoon of beleediging is gepleegd jegens den Koning, jegens een lid van het Koninklyk Huis of jegens vreemde Souvereinen of Vorsten of wel jegens Nederlandsche ambtenaren of magten als zoodanig, of ter zake van hunne ambtsverrigting.

Ter zake van schaking, opgevolgd door huwelyk, geschiedt geene opsporing zonder klagt van een of meer personen, die het regt hebben de nietigverklaring van het huwelyk te vorderen.

Artikel 85.

Intrekking der klagte, in art. 84 vermeld, stuit verdere opsporing of vervolging, mits zy geschiede vóór de openbare teregtstelling van den beklaagde.

De intrekking geschiedt door middel eener verklaring aan den consulairen ambtenaar, met de vervolging belast.

Artikel 86.

De klagte of de intrekking der klagte geschiedt door den beleedigde zelven of door zynen daartoe schriftelyk gemagtigde.

Artikel 87.

De voorloopige invryheidstelling van den verdachte of den beklaagde, tegen wien, ter zake van misdryf waarop geene zwaardere straf dan gevangenisstraf is gesteld, een bevel van voorloopige aanhouding of van gevangenneming of gevangenhouding is uitgevaardigd, kan, vóór het eindvonnis in eersten aanleg, in elken stand van het geding worden bevolen door de consulaire regtbank in raadkamer vergaderd, mits door hem zekerheid worde gesteld voor zyne wederverschyning op de eerste oproeping aan de door hem by het verzoek om invryheidstelling te kiezen woonplaats, ter plaatse waar die regtbank is gevestigd.

Het bedrag der zekerheid wordt door de consulaire regtbank bepaald.

Zy wordt gesteld door middel van consignatie ter kanselary van het consulaat of van een door de regtbank voldoend geachten borgtogt.

Artikel 88.

Getuigen, die de taal niet verstaan waarin het onderzoek geschiedt, worden by de voorloopige informatien, de instructie en ter teregtzitting van den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank verhoord door tusschenkomst van eenen beëedigden tolk van het consulaat, of van zoodanigen tolk als de consulaire ambtenaar zal aanwyzen. In dit laatste geval legt de tolk den eed (belofte) af, voorgeschreven by art. 68. Van die eedsaflegging wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat by de stukken wordt gevoegd. Dezelfde eed is voldoende voor alle akten van voorloopig onderzoek en instructie in dezelfde zaak gehouden.

Al deze akten worden door den tolk mede-onderteekend.

§ 2. *Voorloopige informatien.*

Artikel 89.

Het voorloopig onderzoek, by deze paragraaph voorgeschreven, moet plaats hebben ter zake van misdryf waartegen eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd.

In zaken, behoorende tot de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar of de consulaire regtbank, kan het worden ingesteld.

Artikel 90.

Wanneer de consulaire ambtenaar, ten gevolge eener klagt of aangifte of van de openbare bekendheid, kennis dragende van een misdryf door een Nederlander binnen zyn ressort gepleegd, een plaatselyk onderzoek noodig oordeelt, begeeft hy zich, vergezeld van den griffier, zoo spoedig mogelyk naar de plaats waar het misdryf is gepleegd, ten einde aldaar proces-verbaal op te maken van zyne bevinding.

Hy neemt de stukken van overtuiging in beslag, en is bevoegd alle huiszoekingen en nasporingen te doen in de woon-, verblyf- of werkplaats van den beklaagde.

In geval van misdryf gepleegd op een Nederlandsch schip, begeeft de consulaire ambtenaar zich, zoo noodig, aan boord van dat schip.

Artikel 91.

In geval van geweldigen dood of van eenen dood, waarvan de oorzaak verdacht is, of van zware verwondingen, doet de consulaire ambtenaar zich, behalve door den griffier, vergezellen van eenen arts of heelmeester, die na aflegging van den eed (belofte), by art. 60 voorgeschreven, het lyk of den gekwetste onderzoekt en verslag geeft wegens de oorzaken van den dood en den staat van het lyk, of wegens den aard der verwondingen.

Dit verslag wordt opgenomen in het proces-verbaal, door den consulairen ambtenaar, den griffier en den arts of heelmeester te onderteekenen.

Artikel 92.

De consulaire ambtenaar wint zooveel mogelyk ter plaatse waar het misdryf is gepleegd, zonder voorafgaande dagvaarding, de verklaringen in van hen, die daarby zyn tegenwoordig geweest.

Artikel 93.

De vice-consuls en consulaire agenten geven onmiddellyk kennis aan den consul-generaal of consul, binnen wiens regtsgebied zy zyn aangesteld, van de misdryven door Nederlanders binnen hun ressort gepleegd, alsmede van de by hen ingediende klagten of aangiften.

In alle zoodanige gevallen maken zy proces-verbaal op, nemen de stukken van overtuiging in beslag, en winnen voorloopig de verklaringen van getuigen in.

Tot de inhechtenisneming van den beklaagde en tot het doen van huiszoeking of nasporingen in diens woon-, verblyf- of werkplaats zyn zy, met inachtneming van het bepaalde by het volgend artikel, alleen bevoegd in geval van betrapping op heeterdaad of krachtens eene byzondere magtiging van den consul-generaal of consul.

Artikel 94.

De consulaire ambtenaar is bevoegd, naar aanleiding der feiten opgenomen in het proces-verbaal, na verhoor van den verdachte, de voorloopige aanhouding van dezen te bevelen, op de wyze gebruikelyk in het land waar hy gevestigd is :

1°. ingeval de verdachte binnen het ressort van het consulaat geene vaste woon- of verblyfplaats heeft, of gegronde vrees bestaat voor vlugt van den verdachte of vernietiging door dezen van de sporen van het misdryf;

2°. ingeval het misdryf wordt bedreigd met zoodanige straf, die, volgens de wet, als de zwaarste, of als de in zwaarte daarop volgende is aan te merken.

De bepalingen van n°. 1 van dit artikel zyn niet van toepasing by misdryf, waarvan de consulaire ambtenaar alléén kennis neemt.

Het bevelschrift van voorloopige aanhouding wordt door den consulairen ambtenaar onmiddellyk medegedeeld aan de consulaire regtbank.

Artikel 95.

De verdachte, tegen wien geen bevel van voorloopige aanhouding is verleend, wordt zoo spoedig mogelyk gedagvaard om te verschynen ter plaatse, dag en ure, door den consulairen ambtenaar by de dagvaarding te bepalen, ten einde te worden ondervraagd.

De verdachte aangehouden en in verzekerde bewaring gesteld zynde, hetzy te land, hetzy aan boord van een ter reede liggend Nederlandsch schip, wordt binnen vier en twintig uren door den consulairen ambtenaar ondervraagd.

Het verhoor wordt, na voorlezing, door den beklaagde onderteekend. Indien hy niet kan of wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt, met opgave der redenen.

Het verhoor wordt, op iedere bladzyde, door den consulairen ambtenaar gewaarmerkt en door hem en den griffier onderteekend.

Artikel 96.

De consulaire ambtenaar is bevoegd de verschyning van den beklaagde te gelasten en zyne ondervraging te herhalen, zoo dikwyls hy dit voor het onderzoek noodig acht.

Artikel 97.

Wanneer de consulaire ambtenaar schrifturen ontdekt, welke strekken kunnen als bewysmiddel, neemt hy deze in beslag en voegt ze, behoorlyk door hem gewaarmerkt, by de processtukken. Zy worden den beklaagde vertoond. De consulaire ambtenaar vraagt hem of hy die heeft geschreven of onderteekend, en of hy die wil of kan erkennen. In alle gevallen wordt de verdachte aangemaand, die schrifturen te waarmerken.

Artikel 98.

Indien de verdachte weigert de in beslag genomen schrifturen of de daarop gestelde handteekening te erkennen, tracht de consulaire ambtenaar zich stukken van vergelyking te verschaffen, welke mede gewaarmerkt en by de processtukken gevoegd worden na den verdachte te zyn vertoond op de wyze voorgeschreven by het voorgaande artikel, en met gelyke aanmaning.

Het onderzoek naar de echt- of valschheid der schrifturen of handteekeningen heeft plaats voor den regter, aan wien de kennisneming der zaak ten principale is opgedragen.

Artikel 99.

De schrifturen, door den consulairen ambtenaar in beslag genomen, worden, gedurende het onderzoek, ook vertoond aan de getuigen welke worden aangemaand zich te verklaren omtrent de kennis, die zy van die stukken mogten hebben.

Artikel 100.

Al de stukken van overtuiging worden ter kanselary van het consulaat in bewaring genomen.

Het deswege op te maken proces-verbaal wordt door den consulairen ambtenaar en den griffier onderteekend.

De by dit artikel bedoelde stukken worden aan den verdachte en aan de getuigen by het onderzoek vertoond.

Zoowel den verdachte als den getuigen wordt afgevraagd, of zy die stukken kennen.

Artikel 101.

Buiten het geval, by art. 92 voorzien, gelast de consulaire ambtenaar de verschyning der getuigen by bevelschrift, vermeldende de plaats, den dag en het uur, waarop zy zullen worden gehoord.

De bepalingen der artt. 64, 65 en 66 zyn op de dagvaarding en het verhoor der getuigen toepasselyk.

Artikel 102.

De getuigen leggen hunne verklaring mondeling en afzonderlyk, de een na den anderen, af.

Van de verklaring van elk der getuigen wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat nadat het den getuige is voorgelezen en deze heeft verklaard daarby te volharden, door hem, benevens door den consulairen ambtenaar en den griffier, wordt onderteekend. Indien de getuige niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 103.

De processen-verbaal van voorloopig onderzoek worden door den consulairen ambtenaar op iedere bladzyde gewaarmerkt en de voorloopige informatien worden door hem gesloten krachtens een bevelschrift, waarby, of:

1°. wanneer dit noodig schynt, eene nadere instructie wordt gelast; of

2°. in de gevallen, voorzien by de artt. 34 en 43, de zaak wordt verwezen naar de teregtzitting, hetzy van den consulairen ambtenaar, hetzy van de consulaire regtbank, in het laatste geval met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat; of

3°. wanneer er gegrond vermoeden bestaat van een misdryf, waartegen eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd, eene nadere bevestiging der door de getuigen afgelegde verklaringen en hunne confrontatie met den beklaagde, overeenkomstig de voorschriften der volgende artikelen wordt bevolen met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding, als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat.

Alles onverminderd de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar om ook in andere gevallen, wanneer hy dit noodig acht, de getuigen met den beklaagde te confronteren.

Het bevelschrift van gevangenneming of gevangenhouding wordt door den consulairen ambtenaar onmiddellyk medegedeeld aan de consulaire regtbank.

§ 3. *Instructie in zake van misdryf, waartegen eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd.*

Artikel 104.

Wanneer er termen bestaan om, overeenkomstig het derde nommer van het voorgaand artikel, de verklaringen der getuigen nader door hen te doen bevestigen en hen met den beklaagde te confronteren, bepaalt de consulaire ambtenaar by het te verleenen bevelschrift den dag en het uur der verschyning.

Artikel 105.

Dit bevelschrift wordt den beklaagde beteekend drie dagen vóór den dag voor de verschyning bepaald, onder uitreiking van een afschrift der ingewonnen informatien.

De beklaagde wordt tevens bekend gemaakt met zyn regt om zich by de confrontatie door eenen raadsman te doen bystaan.

Indien hy van dat regt geen gebruik maakt, kan de consulaire ambtenaar hem ambtshalve eenen raadsman toevoegen.

De raadsman mag den beklaagde alleen spreken.

Artikel 106.

De consulaire ambtenaar doet de vroeger gehoorde, en, zoo noodig, nieuwe getuigen voor zich verschynen op de wyze, voorgeschreven by art. 101.

De getuigen, Nederlanders zynde, zyn in al de hierboven gemelde gevallen gehouden te verschynen. By niet-verschyning kunnen zy worden verwezen in de geldboete, by art. 65 bepaald.

Zy worden op nieuw gedagvaard. Indien zy by hunne verschyning op de tweede dagvaarding wettige redenen van verschooning aanvoeren, kunnen zy van de hun opgelegde boete worden ontheven.

De consulaire ambtenaar kan ten allen tyde, zelfs by de eerste niet-verschyning, tegen den nalatigen getuige een bevel van medebrenging verleenen.

Artikel 107.

Alvorens over te gaan tot het confrontatie-verhoor, wordt aan ieder getuige afzonderlyk en alleen zyne verklaring door den griffier voorgelezen, en hem gevraagd, of hy verlangt iets daarby te voegen of daarvan in te trekken, en of hy by zyne verklaring volhardt. De consulaire ambtenaar kan aan de getuigen ook andere vragen doen tot toelichting of verduidelyking hunner verklaring.

Artikel 108.

Na het in het vorig artikel omschreven afzonderlyk verhoor worden de getuigen met den beklaagde geconfronteerd.

Te dien einde wordt deze gelast voor den consulairen ambtenaar te verschynen, en wordt in zyne tegenwoordigheid door elk der getuigen de eed afgelegd, voorgeschreven by art. 67.

Nieuwe getuigen worden in tegenwoordigheid van den beklaagde beëedigd en verhoord. Te hunnen aanzien gelden mede het derde, vierde en vyfde lid van art. 109, benevens de artt. 111 en 113.

Artikel 109.

De verklaring van den getuige wordt den beklaagde voorgelezen.

Den eerstgenoemde wordt daarna afgevraagd, of de beklaagde hem bekend is, en of hy ook nu nog by zyne vroegere verklaringen volhardt.

Indien de beklaagde of zyn raadsman in de verklaring van den getuige eenige tegenspraak ontwaart, of eenige omstandigheid, die tot verdediging van den eerste kan strekken, kunnen beiden den consulairen ambtenaar verzoeken den getuige daarop opmerkzaam te maken.

De beklaagde en zyn raadsman mogen door tusschenkomst van den consulairen ambtenaar, den getuige alle zoodanige ophelderingen vragen als ter verduidelyking der feiten of ter verklaring van de afgelegde getuigenis kunnen strekken.

Zy mogen den getuige niet in de rede vallen.

Artikel 110.

Wanneer een getuige by de confrontatie niet kan verschynen, wordt zyne verklaring voorgelezen in tegenwoordigheid van den beklaagde en van zynen raadsman, wier aanmerkingen in het procesverbaal worden opgenomen.

Artikel 111.

De beklaagde kan in elken stand van het onderzoek, hetzy zelf, hetzy door tusschenkomst van zynen raadsman, de gronden aanvoeren, welke hy heeft om de onpartydigheid van den getuige te verdenken en dezen te wraken.

Indien de beklaagde van die bevoegdheid gebruik maakt by de confrontatie met den getuige, wordt deze aangemaand zich deswege te verklaren, en wordt in het proces-verbaal melding gemaakt van hetgeen door den beklaagde en den getuige te dien aanzien zal zyn aangevoerd.

Artikel 112.

Indien er twee of meer beklaagden zyn, worden zy mede onderling geconfronteerd, nadat aan ieder hunner afzonderlyk zal zyn afgevraagd, of hy volhardt by zyne vroegere verklaringen, welke hem te dien einde zullen worden voorgelezen op de wyze ten aanzien der getuigen voorgeschreven by art. 107.

Artikel 113.

De processen-verbaal der confrontatien en van het daaraan voorafgegaan afzonderlyk verhoor worden door den beklaagde, door de getuigen, den consulairen ambtenaar en den griffier onderteekend. Zy worden daarenboven op elke bladzyde gewaarmerkt door den consulairen ambtenaar.

Indien de beklaagde of getuige niet kan of niet wil teekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Artikel 114.

De beklaagde kan, in elken stand van het onderzoek, feiten ter zyner verdediging aanvoeren. Het bewys dier feiten wordt toegelaten zelfs wanneer daarvan noch by de verhooren, noch by eenige vroegere akte van het geding sprake is geweest.

Zoodra die feiten door den beklaagde zyn aangevoerd, wordt deze aangemaand de getuigen aan te wyzen.

Van dat alles wordt proces-verbaal opgemaakt, houdende tevens bevel van den consulairen ambtenaar tot dagvaarding der getuigen om te verschynen ter plaatse en ten tyde door hem te bepalen, overeenkomstig de voorschriften ten aanzien der voorloopige informatien vastgesteld.

Artikel 115.

De in het vorig artikel bedoelde getuigen worden in de eerste plaats aangemaand zich te verklaren omtrent de feiten in het procesverbaal vermeld. De consulaire ambtenaar kan hun daarna alle zoodanige vragen doen, als hy voor de ontdekking der waarheid dienstig acht.

Artikel 116.

Indien de beklaagde voortvlugtig is, wordt door den consulairen ambtenaar een proces-verbaal opgemaakt, door hem en den griffier onderteekend, vermeldende dat de opsporing van den beklaagde heeft plaats gehad, doch te vergeefs, en dat het niet mogelyk geweest is zich van zyn persoon meester te maken.

Artikel 117.

De consulaire ambtenaar neemt al de goederen, stukken en papieren, den voortvlugtige toebehoorende, voor zooverre die als stukken van overtuiging kunnen dienen, in beslag, na daarvan door den griffier eene beschryving te hebben doen opmaken.

Artikel 118.

In het geval by de twee voorgaande artikelen bedoeld, wordt de instructie buiten tegenwoordigheid van den beklaagde voortgezet.

De getuigen worden alsdan beëedigd vóór den aanvang van het in art. 107 voorgeschreven verhoor.

Artikel 119.

Na afloop der instructie wordt de zaak aan de kennisneming der consulaire regtbank in raadkamer onderworpen.

Artikel 120.

De consulaire regtbank doet uitspraak overeenkomstig de volgende bepalingen :

Indien het feit geen misdryf oplevert of indien er geene voldoende bezwaren tegen den beklaagde gerezen zyn, verklaart de regtbank dat er geene termen tot vervolging bestaan.

Indien de regtbank bevindt dat het feit tot de kennisneming van den consulairen ambtenaar behoort, wordt de beklaagde verwezen naar dien ambtenaar om voor hem te regt te staan, overeenkomstig art. 127 en volgende.

In deze beide gevallen wordt de beklaagde, zoo hy zich in hechtenis bevindt, in vryheid gesteld, en indien hy zekerheid gesteld heeft, wordt deze opgeheven.

Artikel 121.

Indien de regtbank bevindt dat het feit tot hare bevoegdheid behoort en dat er voldoende bezwaren aanwezig zyn, wordt de beklaagde naar hare teregtzitting verwezen, met of zonder bevel tot gevangenneming of gevangenhouding, indien daartoe, volgens art. 94, gronden bestaan.

Artikel. 122.

Indien tegen het feit eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd, en er voldoende bezwaren aanwezig zyn, beveelt de regtbank de gevangenneming of gevangenhouding van den beklaagde en zyne opzending overeenkomstig art. 152.

Artikel 123.

Wanneer de consulaire regtbank, overeenkomstig art. 120, tweede lid, heeft verklaard dat er geen termen tot verdere vervolging bestaan, kan de prokureur-generaal by het provinciaal geregtshof in Noordholland of de officier van justitie te Batavia in verzet komen, naar mate de uitspraak is gewezen in de landen aan deze of aan gene zyde van de Kaap de Goede Hoop en Kaap Hoorn.

Artikel 124.

De consulaire ambtenaren zenden afschriften der in de vorige artikelen vermelde bevelschriften, uiterlyk binnen eene maand nadat deze zyn uitgevaardigd, aan het Departement van Buitenlandsche Zaken of aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, naar mate hun consulaat aan deze of aan gene zyde van de Kaap de Goede Hoop of van Kaap Hoorn gevestigd is.

Deze afschriften worden door het Departement van Buitenlandsche Zaken verzonden aan het Departement van Justitie en door den Gouverneur-Generaal aan den procureur-generaal by het Hoog Geregtshof van Nederlandsch Indie.

Artikel 125.

De procureur-general by het provinciaal geregtshof in Noordholland en de officier van Justitie by den Raad van Justitie te Batavia zyn bevoegd, de verzending der stukken van de zaak te gelasten.

Wanneer de procureur-generaal of de officier van justitie van zyn regt van verzet gebruik maakt, doet hy daarvan verklaring ter griffie, respectivelyk van het provinciaal geregtshof of van den raad van justitie.

Hy doet die verklaring beteekenen aan den beklaagde, met sommatie om zyne middelen van verdediging, des verkiezende, in te dienen.

Deze beteekening moet geschieden binnen zes maanden, te rekenen van de dagteekening der bevelschriften.

Artikel 126.

Het verzet wordt onderworpen aan het oordeel van het provinciaal geregtshof in Noordholland of van den raad van justitie te Batavia, die beslissen volgens de regelen gesteld in de laatste paragraaph dezer afdeeling.

§ 4. *Regtsgeding in eersten aanleg voor den consulairen ambtenaar en voor de consulaire regtbank.*

Artikel 127.

Wanneer de zaak, hetzy regtstreeks, hetzy ingevolge het bevelschrift, vermeld in art. 103, 2°., hetzy uit kracht der verwyzing by de artt. 120, 121 en 136 bedoeld, aan de kennisneming van den consulairen ambtenaar of van de consulaire regtbank wordt onderworpen, wordt gehandeld overeenkomstig de volgende bepalingen.

Artikel 128.

De dag der teregtzitting wordt door den consulairen ambtenaar by bevelschrift bepaald.

Wanneer de beklaagde zich bevindt ter plaatse waar het consulaat gevestigd is, moeten er minstens 8 dagen verloopen tusschen de dagvaarding en de verschyning. Zoo de beklaagde zich daar niet bevindt, bepaalt het bevel, naar mate van den afstand, den termyn der verschyning.

Artikel. 129.

De dagvaarding behelst de opgave van het feit, dat ten laste wordt gelegd.

Zy geschiedt op de wyze, voorgeschreven by art. 52.

Een en ander op straffe van nietigheid.

Artikel 130.

De beklaagde is gehouden voor de consulaire regtbank in persoon te verschynen, wanneer het hem ten laste gelegde feit met gevangenisstraf is bedreigd.

In de andere gevallen en in het algemeen voor den consulairen ambtenaar kan hy zich door eenen byzonder daartoe gemagtigde doen vertegenwoordigen, tenzy de consulaire ambtenaren of de consulaire regtbank zyne persoonlyke verschyning mogt bevelen.

Artikel 131.

Indien de beleedigde party zich in het geding over de strafzaak wil voegen, geschiedt dit door eene verklaring ter teregtzitting vóór den aanvang van het getuigenverhoor.

Artikel 132.

Het onderzoek op de teregtzitting geschiedt als volgt:

Het bevel tot verwyzing, zoo die heeft plaats gehad, en de processen-verbaal of rapporten van plaatsopneming of van deskundigen, zoo er die zyn, worden voorgelezen.

Over de wraking of verschooning der getuigen wordt beslist.

De getuigen over en weder worden gehoord, nadat de eed, by art. 67 voorgeschreven, door hen is afgelegd.

De verklaringen van de getuigen, die, uit hoofde hunner verwyderde woonplaats of om andere wettige redenen, niet kunnen verschynen, worden voorgelezen. In alle andere gevallen kunnen de nietopgekomen getuigen worden veroordeeld en genoodzaakt te verschynen overeenkomstig de artt. 65 en 66.

De stukken van overtuiging worden aan de getuigen en aan de beklaagden vertoond.

De beklaagde wordt ondervraagd.

De beleedigde party, zoo zy zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, wordt gehoord.

De beklaagde of zyn raadsman draagt de verdediging voor.

De beleedigde party kan daarop antwoorden; maar de beklaagde of zyn raadsman heeft het laatste woord.

Van de inachtneming dezer formaliteiten moet blyken uit het door den griffier te houden proces-verbaal, dat tevens de namen, voorna-

men, het beroep en de woonplaats van beklaagden en getuigen en den hoofdzakelyken inhoud van de getuigenissen en van de opgaven der beklaagden vermeldt.

Artikel 133.

De uitspraak van het vonnis geschiedt onmiddellyk na de behandeling der zaak of in eene volgende teregtzitting uiterlyk binnen acht dagen.

Artikel 134.

Het vonnis houdt in:

den naam van den beklaagde;

het hem ten laste gelegde feit;

de vordering der beleedigde party, zoo deze er is;

de namen van den regter of de regters, door wie het is gewezen, en den dag van de uitspraak;

voorts nog, in geval van veroordeeling, het misdryf waaraan de beklaagde wordt schuldig verklaard, met alle omstandigheden, die, volgens de wet, aanleiding geven tot verzwaring of verligting van straf, en den tekst der wet waarop de veroordeeling rust;

alles voor de in het eerste ressort gewezen vonnissen der consulaire regtbanken op straffe van nietigheid.

Artikel 135.

Wanneer de beklaagde wordt vrygesproken of ontslagen van regtsvervolging, wordt hy onmiddellyk in vryheid gesteld, tenzy hy om andere redenen in hechtenis moet blyven, of wel de door hem gestelde zekerheid opgeheven.

Artikel 136.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting van den consulairen ambtenaar, het den beklaagde ten laste gelegde feit bevonden wordt te behooren tot de kennisneming van de consulaire regtbank, wordt hy verwezen naar die regtbank.

Artikel 137.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting van de consulaire regtbank, het den beklaagde ten laste gelegde feit bevonden wordt te behooren tot de bevoegdheid van den consulairen ambtenaar, wordt de daarop gestelde straf niettemin door de consulaire regtbank uitgesproken.

De beklaagde kan tegen deze veroordeeling niet in hooger beroep komen.

Artikel 138.

Ingeval, naar aanleiding van het onderzoek ter teregtzitting bevonden wordt, dat tegen het den beklaagde ten laste gelegde feit eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd, wordt gehandeld als volgt:

Indien de beklaagde, regtstreeks of ingevolge een bevelschrift van den consulairen ambtenaar, ter teregtzitting is gedagvaard, wordt eene instructie der zaak gelast overeenkomstig de derde paragraaph dezer afdeeling, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding als daartoe, volgens art. 94, grond bestaat.

Indien de beklaagde naar de teregtzitting is verwezen ten gevolge van het bevel, bedoeld by art. 121, verleent de consulaire regtbank tegen hem een bevel van gevangenneming of van gevangenhouding, met last van opzending overeenkomstig art. 152.

Artikel 139.

Tegen den beklaagde, die op de dagvaarding niet ter teregtzitting, hetzy in persoon, hetzy waar dit is toegelaten, door eenen gemagtigde verschynt, wordt, zoo by de dagvaarding de voorgeschreven termynen en vormen zyn in acht genomen, verstek verleend, en dadelyk overgegaan tot de behandeling der zaak.

De regter is echter bevoegd om gewigtige redenen, hetzy ambtshalve, hetzy op verzoek van den beklaagde, de zaak voor een bepaalden of voor een onbepaalden tyd uit te stellen.

Artikel 140.

De veroordeelde kan tegen de uitspraak verzet doen tot op den veertienden dag nadat hy tot het ondergaan der straf is aangehouden, of door zyne gyzeling, of door op zyne goederen gelegd beslag, de uitspraak is ten uitvoer gelegd.

Het verzet geschiedt by verklaring door den veroordeelde of zynen byzonder tot dat einde gemagtigde afgelegd ter kanselary van het consulaat, met keuze van woonplaats ter plaatse waar het consulaat gevestigd is.

Het doet van regtswege de veroordeeling vervallen.

Artikel 141.

De veroordeelde, die in verzet gekomen is, wordt op nieuw gedagvaard, op de wyze voorgeschreven by de artt. 128 en 129, zonder dat er echter in dat geval meer dan één dag tusschen de dagvaarding en de verschyning behoeft te verloopen.

Verschynt de beklaagde op de nieuwe dagvaarding, de zaak wordt op de gewone wyze behandeld.

Verschynt hy niet, het verzet wordt vervallen verklaard en de uitspraak by verstek ten uitvoer gelegd of verder uitgevoerd.

De regter is echter bevoegd, by niet-verschyning van den beklaagde, de behandeling der zaak uit te stellen, overeenkomstig het bepaalde by het tweede lid van art. 139.

Artikel 142.

De kosten, waarin de veroordeelde by verstek is verwezen, en die, welke ter uitvoering van de uitspraak reeds zyn gemaakt, blyven altyd te zynen laste, tenzy op het verzet de oorspronkelyke dagvaarding worde nietig verklaard, of, in geval van vryspraak, de beklaagde by de behandeling van het verzet hebbe bewezen, dat hy in de onmogelykheid is geweest op de dagvaarding te verschynen.

In het laatste geval kan hy, ook by veroordeeling, worden ontheven van de kosten, waarin hy by verstek is verwezen.

§ 5. *Regtsgeding in hooger beroep.*

Artikel 143.

Zoowel de niet by verstek veroordeelden, als de prokureur-generaal by het provinciaal geregtshof in Noordholland of de officier van justitie by den raad van justitie te Batavia, zyn bevoegd in hoo-

ger beroep te komen van de uitspraken in strafzaken door de consulaire regtbanken gewezen, met inachtneming der volgende bepalingen:

De genoemde ambtenaren kunnen alleen in hooger beroep komen van vonnissen, houdende vryspraak, ontslag van regtsvervolging of onbevoegd-verklaring.

Deze beperking geldt niet in het geval dat de veroordeelde mede in hooger beroep is gekomen.

Tegen vonnissen, die geene eindvonnissen zyn, is het hooger beroep slechts gelyktydig met dat van het eindvonnis toegelaten.

Ten aanzien van de eindvonnissen der consulaire regtbanken gelden art. 124 en het 1ste lid van art. 125.

Artikel 144.

De termyn om in hooger beroep te komen is voor den beklaagde van veertien dagen, voor den prokureur-generaal by het provinciaal geregtshof in Noordholland en voor den officier van justitie by den raad van justitie te Batavia van zes maanden, na de uitspraak van het vonnis.

Artikel 145.

Het hooger beroep wordt ingesteld door den veroordeelde by eene verklaring, door hem of zynen tot dat einde byzonder gemagtigde af. gelegd ter kanselary van het consulaat, en door de in het vorig artikel genoemde ambtenaren by eene verklaring ter griffie van het provinciaal geregtshof in Noordholland of van den raad van justitie te Batavia, welke binnen den in het vorig artikel gestelden termyn aan den beklaagde moet worden beteekend.

Artikel 146.

De veroordeelde, indien hy zich in hechtenis bevindt, wordt door den consulairen ambtenaar naar Nederland of naar Nederlandsch Indië gezonden, en gebragt naar het huis van arrest te Amsterdam of te Batavia.

Artikel 147.

Onmiddellyk na aankomst der stukken en van den veroordeelde, zoo hy zich in hechtenis bevindt, wordt het appel aangebragt ter teregtzitting van het provinciaal geregtshof in Noordholland of van den raad van justitie te Batavia.

Artikel 148.

Het hooger beroep wordt behandeld overeenkomstig de voorschriften hetzy van het Nederlandsche Wetboek van Strafvordering, betrekkelyk het hooger beroep van vonnissen der arrondissementsregtbanken, hetzy van die van het Reglement op de strafvordering in Nederlandsch Indie betrekkelyk het hooger beroep in zake van overtreding, naar mate de zaak by het provinciaal geregtshof in. Noordholland of by den raad van justitie te Batavia wordt aangebragt.

Artikel 149.

De veroordeelde, wiens voorloopige inhechtenisneming niet is gelast, of aan wien het vergund is zekerheid te stellen, is niet verpligt in persoon te verschynen, en kan zich laten vertegenwoordigen door een byzonder daartoe gemagtigde.

Artikel 150.

Is de veroordeelde bereids in hechtenis, dan wordt de gevangenisstraf, opgelegd hetzy door den hoogeren regter, hetzy by het door hem bevestigde vonnis, gerekend aan te vangen met den dag der eerste uitspraak.

Verstrykt, hangende het hooger beroep, de straftyd, dan blyft echter de veroordeelde in hechtenis.

Artikel 151.

Indien de regter in hooger beroep bevindt, dat het feit, waarvan de consulaire regtbank heeft kennis genomen, een misdryf oplevert, waarop eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is gesteld, wordt gehandeld als volgt:

Wanneer het voorloopig onderzoek gevolgd is geweest van de bevestiging en confrontatie der getuigen, overeenkomstig § 3 van deze afdeeling, wordt de beklaagde verwezen naar 's hofs of 's raads openbare teregtzitting, met bevel tot gevangenneming of gevangenhouding.

Wanneer de gehouden instructie onvolledig of niet gevolgd is geweest van de bevestiging en confrontatie der getuigen, draagt het hof of de raad, alvorens te handelen als in de voorgaande zinsnede bepaald is, de aanvulling van het onderzoek op aan den bevoegden consulairen ambtenaar, of, wanneer daartoe mogelykheid bestaat, aan een raadsheer of regter-commissaris, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding.

§ 6. *Regtsgeding in zake van misdryf, waarop eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is gesteld.*

Artikel 152.

In de gevallen, voorzien by de artt. 122 en 138, derde lid, wordt het bevelschrift der consulaire regtbank onmiddelyk aan den beklaagde beteekend.

De beklaagde wordt daarna door den consulairen ambtenaar by de eerste geschikte gelegenheid naar Nederland of Nederlandsch Indie gezonden en, met overlegging der processtukken en stukken van overtuiging, verwezen naar den procureur-generaal by het provinciaal geregtshof in Noordholland of naar den officier van justitie by den raad van justitie te Batavia, volgens de onderscheiding in art. 23 gemaakt.

Artikel 153.

De procureur-generaal of de officier van justitie brengt binnen tien dagen na ontvangst der stukken, verslag uit in de raadkamer, door welke verder gehandeld wordt overeenkomstig de Nederlandsche of Nederlandsch-Indische wetgeving, onverminderd het bepaalde by het volgend artikel.

De beklaagde kan vóór den afloop van den in het eerste lid van dit artikel gestelden termyn eene memorie aan het hof of aan den raad inleveren. De bevoegdheid daartoe wordt hem by de in het vorig artikel bevolen beteekening kenbaar gemaakt.

Artikel 154.

Indien de raadkamer bevindt dat het feit behoort tot de bevoegdheid van de consulaire regtbank of den consulairen ambtenaar, en dat er genoegzame gronden zyn tot verdere vervolging, verwyst zy de zaak naar de arrondissements-regtbank te Amsterdam of naar den raad van justitie te Batavia, om te worden behandeld op de wyze, voorgeschreven by den zesden titel van het Wetboek van strafvordering of by den vyfden titel van het Reglement op de strafvordering in Nederlandsch Indie, of by de wettelyke bepalingen, waardoor die titels later vervangen mogten worden. Zy kan in dat geval de invryheidstelling van den beklaagde gelasten.

Artikel 155.

De regtbank of de raad van justitie, krachtens het vorig artikel met de behandeling der zaak belast, regelt zich naar de bepalingen der Nederlandsche of Nederlandsch-Indische wetgeving, behoudens de volgende uitzonderingen:

Ter teregtzitting wordt voorlezing gedaan van de stukken der zaak en kan worden volstaan met de oproeping der getuigen, die zich tydens de behandeling in Nederland of Nederlandsch Indie bevinden.

De beëedigde verklaringen, in de instructie afgelegd door de overige getuigen gelden als wettig bewysmiddel.

De beklaagde, die zich op vrye voeten bevindt, kan zich door een byzonderen gemagtigde doen vertegenwoordigen.

De regtbank of de raad van justitie kan de gevangenisstraf vervangen door eene boete, overeenkomstig art. 26.

Artikel. 156.

Wordt de beklaagde ter zake van een misdryf, waartegen eene zwaardere straf dan gevangenisstraf is bedreigd, naar de openbare teregtzitting verwezen, dan wordt het arrest of vonnis van verwyzing hem gelyktydig met de akte van beschuldiging beteekend.

Ten aanzien van de voorziening in cassatie of het verzet tegen het arrest of vonnis van verwyzing en van de toevoeging van een raadsman gelden de bepalingen van het Nederlandsche of Nederlandsch-Indische regt.

Artikel 157.

De zaak wordt op de teregtzitting behandeld en afgedaan overeenkomstig den vyfden titel van het Wetboek van Strafvordering of den vierden titel van het Reglement op de Strafvordering in Nederlandsch Indie, of de bepalingen, waardoor die titels later vervangen mogten worden, behoudens de volgende uitzonderingen:

Ter teregtzitting wordt voorlezing gedaan van de stukken der zaak, en kan worden volstaan met de oproeping der getuigen, die zich tydens de behandeling in Nederland of in Nederlandsch Indie bevinden.

De beëedigde verklaringen, in de instructie afgelegd door de overige getuigen, gelden als wettig bewysmiddel.

Artikel 158.

Indien de beschuldigde voortvlugtig is, wordt gehandeld overeenkomstig de bepalingen, voor dat geval in Nederland of Nederlandsch Indie van kracht.

OVERGANGSBEPALING.

Artikel 159.

De hangende regtsgedingen blyven onderworpen aan de kennisneming des regters, voor wien zy, vóór het in werking treden dezer wet, zyn aanhangig gemaakt.

SLOTBEPALING.

Artikel 160.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tydstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 25sten July 1871.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
L. GERICKE.

De Minister van Justitie,
J. A. JOLLES.

Uitgegeven den *derden* Augustus 1871.
De Minister van Justitie,
J. A. JOLLES.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal
by het Departement van Koloniën,
E. v. ALPHEN.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Curaçao den 3 Augustus 1880.

H. B. KIP.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Uitgegeven den 23 Augustus 1880.
De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.